



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

IV. ÚS 138/2026-23

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Libora Duľu a sudcov Ladislava Duditša a Rastislava Kaššáka (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED] zastúpeného KUTAN & PARTNERS s. r. o., Štúrova 4, Bratislava, proti postupu Okresného súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. PN-8T/88/2021 takto

r o z h o d o l :

1. Postupom Okresného súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. PN-8T/88/2021 **b o l o p o r u š e n é** základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a jeho právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.
2. Okresnému súdu Trnava **p r i k a z u j e** v konaní sp. zn. PN-8T/88/2021 konať bez zbytočných prietahov.
3. Sťažovateľovi **p r i z n á v a** finančné zadost'učinenie **500 eur**, ktoré je Okresný súd Trnava **p o v i n n ý** vyplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
4. Okresný súd Trnava **j e p o v i n n ý** nahradiť sťažovateľovi trovy konania **949,17 eur** a zaplatiť ich jeho právnomu zástupcovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
5. Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti **n e v y h o v u j e**.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 28. apríla 2025 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky

(ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Trnava (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. PN-8T/88/2021 (ďalej len „napadnuté konanie“). Navrhuje v napadnutom konaní okresnému súdu prikázať konať bez zbytočných prieťahov a domáha sa priznania primeraného finančného zadostučinenia 10 000 eur, ako aj náhrady trov konania spojených s podaním ústavnej sťažnosti.

2. Ústavný súd uznesením č. k. IV. ÚS 138/2026-14 z 26. februára 2026 podľa § 56 ods. 5 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) prijal ústavnú sťažnosť na ďalšie konanie v celom rozsahu.

3. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ v napadnutom konaní vystupuje v procesnom postavení obžalovaného na základe obžaloby podanej Okresnou prokuratúrou Piešťany 19. novembra 2021 (v tom čase na Okresný súd Piešťany) pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) a ods. 2 písm. b) Trestného zákona a iné a pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona. Sťažovateľ uviedol, že do 24. apríla 2023 prebiehalo napadnuté konanie bez prieťahov, pričom na tento dátum bolo nariadené hlavné pojednávanie, ktoré však bolo pre neprítomnosť obhajcu sťažovateľa a pre jeho nesúhlas s konaním v neprítomnosti jeho obhajcu odročené na 14. jún 2023.

4. K ďalšiemu priebehu konania sťažovateľ uviedol, že hlavné pojednávanie nariadené na 14. jún 2023 bolo zrušené z dôvodu zmeny (v mesiaci jún 2023) zákonného sudcu (bez nariadenia nového termínu hlavného pojednávania). Ďalšie hlavné pojednávanie sa konalo až 22. mája 2024, ktoré bolo odročené na 17. júl 2024. Okresný súd však 11. júna 2024 sťažovateľovi oznámil zrušenie pojednávania nariadeného na 17. júl 2024 (z dôvodu predpokladanej neprítomnosti zákonnej sudkyne na pracovisku pre jej účasť na výberovom konaní). Následne okresný súd určil nový termín hlavného pojednávania na 25. september 2024, ktorý však bol zrušený (oznámením z 18. septembra 2024) z dôvodu účasti zákonnej sudkyne na pracovnej porade sudcov a vyšších súdnych úradníkov trestného úseku okresného súdu. Uviedol, že od hlavného pojednávania uskutočneného 22. mája 2024 tak v tomto období v jeho trestnej veci nedošlo k žiadnemu relevantnému posunu.

5. Zároveň sťažovateľ uviedol, že 29. februára 2024 podal na okresnom súde sťažnosť pre nečinnosť podľa § 55 ods. 3 Trestného poriadku (ktorú doložil v prílohe). Na záver uviedol, že na základe predvolania z 28. marca 2025 sa dozvedel, že vo veci je nariadené pojednávanie na 29. apríl 2025.

II.

Argumentácia sťažovateľa

6. Sťažovateľ vo vzťahu k napadnutému konaniu namieta nečinnosť okresného súdu, tiež že boli opakovane z dôvodov na strane okresného súdu zrušené nariadené termíny hlavných pojednávanií. Argumentuje aj tým, že podľa jeho názoru nebol ani dôvod na zmenu zákonného sudcu. V rámci namietanej nečinnosti poukázal najmä na obdobia nečinnosti okresného súdu od 24. apríla 2023 (keď bolo zrušené pojednávanie pre nesúhlas sťažovateľa s konaním v neprítomnosti jeho obhajcu) do 22. mája 2024 (keď sa konalo ďalšie hlavné pojednávanie), ako aj od vykonania tohto hlavného

pojednávania až do podania ústavnej sťažnosti (28. apríla 2025). Zároveň argumentuje, že od podania obžaloby uplynuli už 4 roky bez vydania meritórneho rozhodnutia okresným súdom, čo považuje za neprimeranú dĺžku trestného konania.

III.

Vyjadrenie okresného súdu

7. Okresný súd vo svojom vyjadrení sp. zn. 1SprV/211/2026 doručenom ústavnému súdu 20. marca 2026 v rámci opisu priebehu napadnutého konania uviedol, že po podaní obžaloby (19. novembra 2021) bol 3. januára 2022 vydaný trestný rozkaz pod sp. zn. 8T/88/2021. Po podaní odporu bolo vo veci nariadené hlavné pojednávanie na 15. august 2022, ktoré bolo po vykonanom dokazovaní odročené na 19. september 2022. Ďalšie hlavné pojednávanie bolo nariadené na 14. november 2022 (ktoré však bolo odročené na žiadosť sťažovateľa na 23. január 2023). Sťažovateľ 30. decembra 2022 na okresnom súde podal sťažnosť pre nečinnosť podľa § 55 ods. 3 Trestného poriadku (kvôli nerozhodnutiu o jeho návrhu na vykonanie opravy zápisnice z hlavného pojednávania konaného 15. augusta 2022), na čo bolo vydané uznesenie sp. zn. 8T/88/2021 z 2. januára 2023 (o vyhovení námietkam sťažovateľa proti obsahu zápisnice z hlavného pojednávania konaného 15. augusta 2022). Proti predmetnému uzneseniu sťažovateľ podal 11. januára 2023 sťažnosť [ktorá bola na rozhodnutie Krajskému súdu v Trnave (ďalej len „krajský súd“) predložená 26. januára 2023 a zamietnutá bola uznesením č. k. 5Tos/13/2023-984 z 2. februára 2023] a 16. januára 2023 zároveň požiadal o odročenie hlavného pojednávania nariadeného na 23. január 2023 (tejto žiadosti však nebolo vyhovené). Dňa 23. januára 2023 sťažovateľ opäť požiadal o odročenie hlavného pojednávania, na čo bolo hlavné pojednávanie nariadené na 23. január 2023 odročené bez prejednania veci na 15. marec 2023. Termín hlavného pojednávania bol následne na žiadosť strán zmenený na 24. apríl 2023. Sťažovateľ 18. apríla 2023 požiadal o odročenie hlavného pojednávania nariadeného na 24. apríl 2023 (tejto žiadosti nebolo vyhovené) a 20. apríla 2023 doručil námietky proti zneniu zápisnice o hlavnom pojednávaní z 19. septembra 2022 a opätovnú žiadosť o odročenie hlavného pojednávania nariadeného na 24. apríl 2023 (ani tejto žiadosti nebolo vyhovené). Hlavné pojednávanie 24. apríla 2023 bolo odročené bez prejednania veci na 14. jún 2023, pretože sťažovateľ nesúhlasil s konaním v neprítomnosti svojho obhajcu. Z dôvodu dočasného pridelenia zákonnej sudkyne na krajský súd bola trestná vec 5. júna 2023 pridelená novému zákonnému sudcovi, na čo došlo 8. júna 2023 k zrušeniu termínu hlavného pojednávania nariadeného na 14. jún 2023. Obhajca sťažovateľa bol 2. augusta 2023 vyzvaný (následne 27. septembra 2023 a 10. novembra 2023 bol urgovaný), aby sa vyjadril, či súhlasí so zmenou zákonného sudcu. Okresný súd uznesením sp. zn. PN-8T/88/2021 zo 14. marca 2024 vyhovel námietkam sťažovateľa (podaným proti zneniu zápisnice o hlavnom pojednávaní z 19. septembra 2022) a zároveň bol nariadený termín hlavného pojednávania na 22. máj 2024. Po vykonaní dokazovania bolo hlavné pojednávanie odročené na 17. júl 2024. Dňa 3. júna 2024 bol spis pridelený pôvodnej zákonnej sudkyňi z dôvodu jej návratu z krajského súdu. Následne bol 11. júna 2024 z dôvodu predpokladanej neprítomnosti zákonnej sudkyne na pracovisku pre jej účasť na výberovom konaní zrušený termín hlavného pojednávania nariadeného na 17. júl 2024 a súčasne bol nariadený nový termín hlavného pojednávania na 12. august 2024 (pričom tento bol na žiadosť obhajcu sťažovateľa zmenený na 25. september 2024). Dňa 19. septembra 2024 bol zrušený termín hlavného pojednávania

nariadeného na 25. september 2024 (z dôvodu účasti zákonnej sudkyne na pracovnej porade sudcov a vyšších súdnych úradníkov trestného úseku okresného súdu). Z dôvodu odchodu zákonnej sudkyne na krajský súd bola trestná vec 4. novembra 2024 pridelená novej zákonnej sudkyňi a 27. marca 2025 bol nariadený termín hlavného pojednávania na 29. apríl 2025 a sťažovateľovi bola zaslaná výzva na vyjadrenie k zmene zákonného sudcu. Sťažovateľ 28. apríla 2025 okresnému súdu doručil žiadosť o odročenie hlavného pojednávania a námietku zaujatosti. Pre neprítomnosť sťažovateľa bolo hlavné pojednávanie 28. apríla 2025 odročené bez prejednávania veci na 26. jún 2025. Sťažovateľ 12. mája 2025 okresnému súdu doručil odôvodnenie jeho námietky zaujatosti a 25. júna 2025 doručil žiadosť o odročenie hlavného pojednávania, ktoré bolo zrušené a určený bol nový termín na 11. september 2025. Po vykonanom dokazovaní bolo pojednávanie odročené na 13. november 2025, zároveň sťažovateľ vyjadril nesúhlas so zmenou zákonného sudcu. Dňa 13. novembra 2025 bolo hlavné pojednávanie po vykonanom dokazovaní odročené na 26. február 2026 a po vykonanom dokazovaní bolo odročené na 5. máj 2026. Okresný súd s poukazom na priebeh napadnutého konania vyjadril nesúhlas s tvrdením sťažovateľa, že jeho postupom dochádza ku vzniku prierahov. Je toho názoru, že v napadnutom konaní sa priebežne konalo s cieľom ukončiť ho, a to napriek opakovaným žiadostiam sťažovateľa o odročenie hlavných pojednávanií. V súvislosti s tým argumentuje, že jednou z okolností, ktoré ovplyvnili doterajšiu dĺžku napadnutého konania, je aj správanie a postup sťažovateľa a jeho obhajcu, keď až 5 hlavných pojednávanií bolo zrušených alebo odročených bez prejednávania veci z dôvodu na ich strane. K predĺženiu napadnutého konania prispela aj viacnásobná zmena zákonných sudcov, čo však považuje za prirodzený následok prierahov, ktoré podľa okresného súdu primárne spôsobil sťažovateľ a jeho obhajca. Napadnuté konanie nepovažuje po právnej stránke za zložité, avšak vzhľadom na rozsah navrhnutého dokazovania ju považuje za skutkovo rozsiahlu a zložitú, a to s prihliadnutím na rozsiahle výpovede na hlavnom pojednávaní a siahodlhé vyjadrenia strán k vykonanému dokazovaniu. Dodal, že po poslednej zmene v osobe zákonného sudcu sťažovateľ vyslovil nesúhlas so zmenou samosudcu, preto sa hlavné pojednávanie vykonáva odznova.

IV.

Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

8. Ústavný súd podľa § 58 ods. 3 zákona o ústavnom súde upustil od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ústavnou sťažnosťou, ako aj s vyjadrením okresného súdu a obsahom na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu dospel k názoru, že od neho nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

9. Podstata argumentácie sťažovateľa v súvislosti s namietanými prierahmi (čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru) v napadnutom konaní sa sústreďuje do namietania celkovej doterajšej dĺžky napadnutého konania a nečinnosti okresného súdu v rámci jeho priebehu.

10. Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prierahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu. Samotným prerokovaním veci na súde alebo inom štátnom orgáne sa právna neistota neodstráni. K vytvoreniu želaného stavu, t. j. stavu právnej istoty, dochádza až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu (IV. ÚS 250/2025).

11. Základnou povinnosťou súdu a sudcu je zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie. Podľa § 2 ods. 7 Trestného poriadku každý má právo, aby jeho trestná vec bola spravodlivo a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom v jeho prítomnosti tak, aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom, ak tento zákon neustanovuje inak. Úlohou ústavného súdu bolo posúdiť, či v napadnutom konaní došlo k vzniku priesťahov, či ich vznik bol spôsobený primárne postupom okresného súdu, alebo na nich mal vplyv aj postup sťažovateľa, či aký vplyv na priebeh napadnutého konania mala povaha veci.

12. Pokiaľ ide o posúdenie kritéria právna a skutková zložitost' veci, ústavný súd konštatuje, že predmet napadnutého konania [spočívajúci v podanej obžalobe pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Trestného zákona a iné a pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona] je možné v zásade hodnotiť ako súčasť bežnej rozhodovacej agendy v rámci trestného súdnictva, právnu zložitost' veci nenamietal ani konajúci súd. V súvislosti s okresným súdom namietanou skutkovou zložitost'ou veci dospel k záveru, že túto je do istej miery možné považovať za relevantný prvok napadnutého konania, avšak nie v takej miere, aby slúžila ako okolnosť ospravedlňujúca vznik priesťahov.

13. V rámci posudzovania ďalšieho kritéria, a to správania sťažovateľa, ústavný súd na základe obsahu predloženého spisového materiálu dospel k záveru, že aj sám sťažovateľ nie zanedbateľnou mierou prispel k predĺženiu doterajšej dĺžky napadnutého konania. Ako vyplýva z priebehu napadnutého konania, na ťarchu sťažovateľa je možné pričítať priesťahy v dôsledku jeho opakovaných žiadostí o odročenie hlavných pojednávani, pričom na základe nich následne došlo k odročeniu piatich termínov hlavných pojednávani 14. novembra 2022, 15. marca 2023, 24. apríla 2023, 29. apríla 2025 a 26. júna 2025. Zároveň v súvislosti s nie adekvátnym postupom sťažovateľa, resp. jeho právneho zástupcu ústavný súd poukazuje na to, že v súvislosti s výzvou z 2. augusta 2023 (aby sa vyjadril, či súhlasí so zmenou zákonného sudcu) bol dvakrát (27. septembra 2023 a 10. novembra 2023) urgovaný, aby okresnému súdu doručil svoje vyjadrenie.

14. Tretím hodnotiacim kritériom je postup okresného súdu. K tomu je potrebné v prvom rade uviesť, že napadnuté konanie od podania obžaloby (19. novembra 2021) až do súčasnosti stále trvá, a to 4 roky a 4 mesiace. Zároveň je nutné podotknúť, že v dôsledku zmeny v osobe zákonného sudcu a vyjadreného nesúhlasu sťažovateľa so zmenou samosudcu sa hlavné pojednávanie vykonáva odznova, teda je dôvodný predpoklad, že napadnuté konanie ani v blízkej budúcnosti nebude ukončené.

15. Ústavný súd k priebehu napadnutého konania uvádza, že ako vyplýva z predloženého spisového materiálu, aj na strane okresného súdu došlo k postupu, ktorý je možné zhodnotiť ako spôsobujúci priesťahy. V tomto ohľade ústavný súd uvádza, že až do júna 2023 okresný súd vo veci postupoval v zásade bez priesťahov. Avšak v nasledujúcom období je potrebné poukázať na to, že z dôvodov na strane okresného súdu došlo k odročeniu troch hlavných pojednávani, a to 14. júna 2023 (z dôvodu dočasného pridelenia zákonnej sudkyne na krajský súd), 17. júla 2024 (z dôvodu predpokladanej neprítomnosti zákonnej sudkyne na pracovisku pre jej účasť na výberovom konaní) a 25. septembra 2024 (z dôvodu účasti zákonnej sudkyne na pracovnej porade sudcov a vyšších súdnych úradníkov trestného úseku okresného súdu). S poukazom na uvedené je tak možné v postupe okresného súdu (v dôsledku zrušených pojednávani z dôvodov

na jeho strane) v období od apríla 2023 (keď síce došlo k zrušeniu pojednávania, avšak z dôvodov na strane sťažovateľa) do 22. mája 2024 (keď sa uskutočnilo hlavné pojednávanie) a následne aj v období od tohto pojednávania do 29. apríla 2025 (keď sa nariadené hlavné pojednávanie neuskutočnilo z dôvodov na strane sťažovateľa) konštatovať postup nesúci známky zbytočných prietáhov v konaní. V súčasnej dobe okresný súd podľa posúdenia ústavného súdu už postupuje v zásade bez prietáhov.

16. Na základe uvedeného opisu priebehu napadnutého konania ústavný súd konštatuje, že v napadnutom konaní došlo aj v dôsledku postupu okresného súdu k zbytočným prietahom. Je možné uzavrieť, že okresný súd sa o predĺženie napadnutého konania pričínil v zásade v celkovom trvaní 2 rokov. V jeho popísanom postupe je tak možné jednoznačne identifikovať nečinnosť, resp. neefektívnu činnosť (v dôsledku zrušenia troch hlavných pojednávanií 14. júna 2023, 17. júla 2024 a 25. septembra 2024).

17. Ústavný súd opakovane dáva do pozornosti, že od účastníkov konania obracajúcich sa na všeobecné súdy s dôverou, že bude v ich veci spravodlivo a včas rozhodnuté, nie je možné spravodlivo požadovať, aby „strpeli“ nedostatky na strane všeobecného súdu (resp. štátu) spôsobené zlou organizáciou práce či v dôsledku nedostatočného personálneho obsadenia súdov. Ústavný súd v zmysle svojej konštantnej rozhodovacej činnosti zdôrazňuje, že štát je primárne zodpovedný za to, aby zabezpečil dostatočné personálne a materiálno-technické podmienky pre riadny výkon spravodlivosti a nedostatky v tejto oblasti v žiadnom prípade nesmú byť na ujmu právam účastníkov konania, v tomto prípade sťažovateľa.

18. Po zhodnotení všetkých okolností prípadu preto ústavný súd dospel v danej veci k záveru, že napadnuté konanie trpí prietahmi, ktoré idú na vrub (aj) postupu okresného súdu, a to v dôsledku jeho nečinnosti, resp. aj neefektívnej činnosti. V napadnutom konaní sa nepostupovalo v intenciách čo najrýchlejšieho a efektívneho prerokovania a ukončenia veci. Vzhľadom na uvedené ústavný súd dospel k záveru, že postupom okresného súdu v napadnutom konaní bolo porušené základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a jeho právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výroku nálezu).

19. Na záver tejto časti však ústavný súd aj s poukazom na argumentáciu okresného súdu týkajúcu sa konania a postupu sťažovateľa dodáva, že pozornosti ústavného súdu (ako už uviedol v bode 13 tohto nálezu) neušlo ani správanie a postup sťažovateľa, čo však ústavný súd vzal do úvahy pri posudzovaní sťažovateľom požadovaného finančného zadosťučinenia.

V.

Prikázanie vo veci konať a priznanie primeraného finančného zadosťučinenia

20. V súlade s čl. 127 ods. 2 ústavy v spojení s § 133 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde ak ústavný súd ústavnej sťažnosti vyhovie, môže prikázať, aby ten, kto porušil základné práva a slobody sťažovateľa svojou nečinnosťou, vo veci konal. Vzhľadom na skutočnosť, že ústavný súd rozhodol o porušení základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj jeho práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v napadnutom konaní, okresnému súdu prikázal,

aby vo veci konal bez zbytočných prietáhov a odstránil tak stav právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľ nachádza (bod 2 výroku nálezu).

21. Keďže ústavný súd rozhodol, že právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez prietáhov (podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru) bolo porušené, zaoberal sa aj žiadosťou sťažovateľa o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia. Sťažovateľ požadoval priznanie zadosťučinenia 10 000 eur, čo odôvodňoval primárne poukazom na celkovú doterajšiu dĺžku napadnutého konania, jeho charakterom a pretrvávajúcou právnou neistotou.

22. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovriešenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje nielen vyslovenie porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez pokračujúceho porušovania základného práva (III. ÚS 103/2018). Podľa názoru ústavného súdu v tomto prípade prichádza do úvahy priznanie finančného zadosťučinenia, pričom pri jeho určení ústavný súd vychádza zo zásad spravodlivosti aplikovaných Európskym súdom pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

23. Pri ustálení sumy finančného zadosťučinenia ústavný súd prihliadal na tieto základné okolnosti. Prvou je zohľadnenie celkovej doterajšej dĺžky napadnutého konania a v rámci neho aj obdobia nečinnosti, resp. neefektívnej činnosti okresného súdu spôsobenej zrušením hlavných pojednávaní (z dôvodov na strane okresného súdu). Na strane druhej ústavný súd prihliadal aj na postup a konanie sťažovateľa (popísané v bode 13 tohto nálezu), z ktorého jasne vyplýva, že samotný sťažovateľ sa (v dôsledku odročenia piatich hlavných pojednávaní z dôvodov na jeho strane) nezanedbateľným spôsobom pričínil o celkovú doterajšiu dĺžku napadnutého konania, preto rozhodol o priznaní finančného zadosťučinenia 500 eur (bod 3 výroku nálezu). Ústavný súd v súlade s čl. 127 ods. 3 ústavy a § 133 ods. 3 písm. e) zákona o ústavnom súde nevyhovел tej časti ústavnej sťažnosti, v ktorej sťažovateľ žiadal priznať finančné zadosťučinenie nad ústavným súdom priznanú sumu (bod 5 výroku nálezu).

VI.

Trovy konania

24. Ústavný súd priznal sťažovateľovi (§ 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde) nárok na náhradu trov konania v celkovej sume 949,17 eur (bod 4 výroku nálezu).

25. Pri výpočte trov právneho zastúpenia sťažovateľa ústavný súd vychádzal z vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov [(ďalej len „vyhláška“); § 11 ods. 3, § 13a, § 16 ods. 3 vyhlášky]. Základná sadzba odmeny za úkon právnej služby uskutočnený v roku 2025 je 371 eur a hodnota režijného paušálu je 14,84 eur. Sťažovateľovi vznikol nárok na náhradu trov konania za dva úkony právnej služby uskutočnené v roku 2025 (prevzatie a príprava zastúpenia a podanie ústavnej sťažnosti). Ústavný súd vypočítanú náhradu trov sťažovateľa zvýšil podľa § 18 ods. 3 vyhlášky o daň z pridanej hodnoty, pretože jeho právny zástupca je platiteľom tejto nepriamej dane.

26. Priznanú náhradu trov právneho zastúpenia je okresný súd povinný uhradiť na účet právneho zástupcu sťažovateľa (§ 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 Civilného sporového poriadku) označeného v záhlaví nálezu v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 31. marca 2026

Libor Duľa
predseda senátu